

HEVES ÉS VIDÉKE

TÁRSADALMI, KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP

ELŐFIZETÉSI-DÍJ:

Egész évre . . . 8 kor. | Negyed évre . . . 2 kor.
Fél évre 4 kor. | **Egyen szám 20 fillér.**

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

FELELŐS SZERKESZTŐ:

MACZKY EMIL.

TÁRS-SZERKESZTŐ:

DLUHOPOLSZKY BERTALAN

A lap szellemi részét illető közlemények a „Heves és Vidéke” szerkesztőségéhez, az előfizetési és hirdetési díjak, valamint nyilttéri közlemények a „Heves és Vidéke” kiadóhivatalához címzendők

A mult év kivándorlói.

Az egyesült államok híres „Immigration Office”-ja most teszi közzé a statisztikai kimutatást a mult évi bevándorlásról. Szomorú egy statisztika. **Maga Amerika is tiltakozik** már a bevándorlás ellen és egyre-másra hozza a törvényeket, hogy némileg korlátozhassa a beözönlést. Egy törvényben kimondta, hogy csak olvasni és írni tudók vándorolhatnak be, más törvény pedig bizonyos mennyiségű pénz felmutatását követeli a bevándorlótól. Nem sokat használt, mert a statisztika szerint évről-évre nő a bevándorlók száma. Habár Olaszország vezet ellőtünk, de utánna mi következzünk. Nincs ok erre büszkélkednünk. Sőt csak szánakozni, szomorkodni lehet ezen.

Itt a statisztika:

Bevándorolt összesen 1903-ban: 857.000 ember, ebből mi adtunk Amerikának 206.000-et. Ezelőtt 43 évvel csak 13 ember vándorolt ki. Ezt azért említjük, hogy az arány kidomborodjék. Gyönyörű haladás. Negyvenhárom év alatt

16.000 százalék emelkedés. Ez a statisztika.

Sok év óta a tudósok, az írók, a statisztikusok, a kormány és a politikusok a kivándorlás okait keresik. Egész irodalma van már ennek a témának. Meg is találták az okait. hisz mi sem könnyebb mint azt megtalálni. De azt a másik problémát, hogy mint lehetne a bajon segíteni, azt már nem tudják megoldani sehogy sem. A nép meg egyre nagyobb arányokban vándorol kifelé. 206.000 ember ment az egyesült államokba. De azt nem tudni, hogy Braziliába, Kanadába, meg a többi kisebb államokba hány ember vándorolt. Azokról nem szól a statisztika, csak néha-néha, ködös téli estéken érkező levelek mesélnek nyomoruságról, csalódásról, honvágyról . . .

A mult évben 3000 magyar iparos volt a kivándorlók között. Ez a statisztika koronája. A magyar ipar kész erejét adtuk el Amerikának. Eladta a társadalom az a magyar társadalom, aki megunt a „pártoljuk a honi ipart” jelszót. Elvégre is már kopott egy kissé. Ez a 3000 iparos ember

nem az utolsó volt az iparosok között. Az első és az utolsó nem vándorolnak ki. Az utolsóknak utiköltségük sincs. A 3000 tehát közepes, a java, a szive a céhnek. akik eladták kis házukat, szerszámukat és azzal utnak indultak

A mult esztendő tele volt válságokkal. Politikai, gazdasági válságok váltották fel egymást és akinek soha sem jutott azelőtt eszébe Amerika, azt a viszonyok a közállapotaink tarthatatlansága kényszerítette a kivándorlásra. A mult esztendő igen bő termést nyújtott ezen a téren. Azzal mindenki tisztában van, hogy a kivándorlás pusztán a szomorú gazdasági viszonyokra vezethető vissza. Természetes tehát, hogy ezeket a gazdasági lenyüggő bilincseket kell megoldani. Oldozgatják is már évek óta de hiába, mert a nemzetnek minden idegcszála le van nyugózva.

A kormány munkaadással igyekszik a gátló orvosságot felfedezni. Tán használna is valamit, de az határos a lehetetlenséggel, hogy a gyarmati függés okozta depressiót ezután orvosolják. Minekünk

HEVES ÉS VIDÉKE JARCAJA

A jótékony ember.

Lénárd Vince a könyvvezető a barátai és önmaga előtt is sokszor ismételte:

— Sohasem házasodom meg. Nem lehet bizni az asszonyokban.

Lénárdot a kollégái ezért a bogaráért mindannyiszor kinevették.

Az üzlet nagy irodájában, ahol Lénárd naphosszat a rengeteg üzleti könyveket bujta, sok lány volt alkalmazva. A férfi alkalmazottak ha csak szerét ejthették, megcsipdesték a lányok orcáit, a fülükbe pajkos szavakat sugdostak, a miktől a lányok elpirultak és hangosan kacagtak.

Lénárd Vincének e pajkosságok szinte fizikai fájdalmat okoztak. Bántotta a kollégáinak szabad viselkedése és mert érzékenyebben sebezte meg a lelkét az, hogy a lányok nem utasították vissza e viselkedést

— Istenem — gondolta magában, — hát ezekből lesznek a szerető hitvesek, az ölettársak?

Mélységes gyűlölet támadt a szívében. Pedig alapjában élt-halt a nőkért. Az üzleti könyvek rengeteg számjai közül gyakran mosolygott felé egy-egy szép asszonyra, telve titokzatos ígérettel, rejtelmes és bűvös ígérettel.

Beleszédült a feje. Oh, ha volna egy asszony, egy makulátlan, tiszta, nem földi asszony, aki egész lelkével, minden gondolatával az ölébe dobná magát egy végnélküli, hosszú életre!

A terem sarkában kacagás hangzott fel valamelyik lány évdött az egyik gyakkornokkal.

Lénárd Vince lelkéből egyszerre kirebent a szép álmokép. Ökölbe szorult a keze és dühösen csapott az előtte fekvő hatalmas könyvekre. Soha, soha sem házasodom meg! Oh hisz az rettenetes volna. Örökké kinezna az a gondolat, hogy a feleségével is hasonlóképpen bántak, mielőtt ő ismerte volna. Talán akadt férfi, akinek keze érintette a derekát, aki forró szavaival, ha csak egy gondolatnyi időre is, föltolehelt a lelkére. Megörjitené ez az örökös kínzó gondolat.

— Hanem hiába minden. Lénárd Vince

aki egyszerre gyűlölte is, imádta is a nőt, megházasodott. Új lány került az üzlet levelezői osztályába s ez a leány, amikor az első napon dévajkódva megszorította a karját, heves elutasító mozdulatot tett. Ez a mozdulat megfogta a Lénárd Vincze szívet és félév múlva már feleségül is vette a leányt.

II.

Csinos, kövérkés, puha asszony lett Lénárd Vincénéből. A férje tejbe-vajba fürösztötte, féltékenyen őrizte, mint egy szép fényes tollu madarat. Az asszony élete különben is hasonlított a kalitkába zárt madáréhoz. De cifra volt a kalitka. Kényelem és puhaság vette körül a rab madarat, s a rabtartó férj lelkét is odaadta volna, csak hogy biztosítsa magának az asszony örökké tartó vonalmát.

Természetesen Lénárd Vincéné már nem járt el többé a nagy irodába üzleti leveleket fogalmazni. Otthon ült örökösen unatkozva és lustálkodva s ettől a semmi tevéstől a fiatal asszony rohamosan elhízott. Álmos és fáradt teremtés lett belőle, akít kimerített a semmi tevés és az az

nines tanácsunk. Könnyű tanácsolni, könnyű a hibákat felsorolni, olyanokat, a mit a vak is lát; de nehéz egy évek óta sutyos helyzetben levő országot a gazdasági boldogulás útjára terelni.

Az amerikai magyar lapok jellemzik legélénkebben a kivándorlók nyomorúságát. A minap egy vasuti szerencsétlenség alkalmával 30 ember halt meg. Mind telivér amerikai. Dehogy a vasutársaság csökkentse a bajt, a jelentést így fogalmazta: „A kisiklásnál 30 ember vesztette életét, 50 megsebesült. A halottak valamint a sebesültek is csak magyarok meg tótok voltak.” A szabadság s az egyenlőség hazájában ennyi az értékes magyar kivándorló.

H I R E K.

— **Esküvő.** E hó 3-ikán vezette oltárhoz Eizenhuth Kálmán, Egyed Ferenc a híres „zöld-hordó” vendéglős, fiatal leányát: Mariskát. Az esküvő fél 12 órakor ment végbe, csak a legszűkebb családi körben. Délután a fiatal pár elutazott.

— **Vívó-iskola** alakul városunkban a sportot kedvelők körében. A tagok toborzása már megkezdődött. Ha kellő számú tagot sikerül a vivás nemes mesterségének megnyerni, akkor megalakul és többet is elárulunk. Most csak jelezzük a nemes sport fejlődésének indulását.

— **A polg. kör táncmulatsága,** dacára a

nagy lelkesülésnek, és készülődésnek, nagyon besült: mert nagyon kevesen voltak: alig 12 leány képviselte Heves rózsáit, pedig nemesak 12 rózsaszál van Hevesen, mely leszakításra vár, hanem bizony több is. Mi ennek az oka nem tudom de amint hallottam, már a polgárok között is kísért az arisztokratikus szellem. Csak válogatva hitták meg a polgárságot. Ha ez igaz nagyon tévesztett dolog. És egy cseppet sem vall tapintatra. Más oldalról azonban azt halljuk, hogy a belépti-díj felemelése lett volna az ok a távollét töndöklésére. Bármelyik verzió az igaz, nagyon szomorú jelenség mind a kettő. De akik kevesen, ott voltak, jól találták magukat. Mivel e mulatság „Világ Postával” volt egybekötve, annak eredményét dobogó szívvel várta két rózsabimbó; egyik fekete-gyémánt szemé, gömbölyű termetű, a másik, egy elegáns tartású, mosolygós tekintetű, fiatal leány. Az eredmény az az lett, hogy a bál-királynője: e két rózsabimbó közül lett csakugyan: még pedig Mahunka Margitka. Jelenvoltak asszonyok: Balla Lászlóné, Barna Lászlóné, Besenyei Jánosné, Belányi Lajosné, Besenyei Ferencné, Flott Józsefné, Guba Andrásné, Horváth Miklósné, Mahunka Istvánné, Mezey Andrásné, Morvai Gyuláné, Nagy Józsefné, Nisz Jánosné (Kompolt), Pásztai Istvánné, Tikacsev Mihályné, Trenyik Imréné, Volf Rudolfné. Leányok: Balla Klárka, Barna nővérek (Kétköz), Besenyei Etelka, Flott Terike, Horváth Piroška, Kiriák Rózsika, Mahunka Margitka, Mikusai Franciska, Nisz Ilonka, (Kompolt) Pásztai Mariska, Trenyik Juliska, Zsebő Annuska.

Felülfizettek: Hellebronth Géza 18 k. Puchlin Kázmér 7 k. Schweitzer

testvérek Miskolc 5 k. Nemesik Kálmán 4 k. Abonyi József, Tisztelendő ur, Krausz Mór 3-3 k. Brünauer Emil, Adler József, Dr. Szőke Ernő, Blau Salamon, Balla Lászlóné, Besenyei Lajos, 2-2 k. Belányi Lajos, Barnai Sándorné, Dr. Bazsó Tivadar, Guba András, Nisz Jánosné, Zsák József, Tikacsev Mihály, 1-1 k. Pásztai János, Morvai Gyula, 50-50 fill. Besenyei Ferencné 40 fill. Nagy József 20 fillér.

— **Műkedvelőelőadás.** Az átányi iparoskör 1904. február hó 13-án színi előadásal egybekötött zártkörű tüneményt rendez, mely alkalommal színre kerül: a „Sárga esikő.”

— **Gyász-hír.** Vettük a következő gyászjelentést: Alól írottak fájdalom tel szívvel jelentik, forrón szeretett apjuk, apósuk illetve nagyapjuk, testvérek és számos rokonság nevében Majzler Ignác f. hó 2-án hirtelen történt gyászos elhunytát. A drága halott hült tetemei f. hó 4-én fog az átányi sírkertben örök nyugalomra helyeztetni.

— **Halálos elgázolás.** Marsi István hevesi lakos e hó 2-án napszámba ment dolgozni egy ház építéshez Füzesabonyba. Egy gerendát hozott a vállán a fakereskedésből melyel a koesi úton akart keresztül haladni, éppen akkor ért oda egy besenyői koesi is, mely Marzsit ellökte a gerendával oly szerencsétlenül hogy a gerenda a fejét a felismerhetetlenségig összeronesolta. Marsinét táviratilag hívták férje temetésére, mely nagy részvét mellett ment végbe.

— **Garázdálkodók.** A múlt vasárnap két duhaj legény ez úteakat jelző táblák közül

unalom. Egy napon a következő kijelentéssel fordult az urához:

— Rosszul érzem magam. Valami kurát kellene használnom.

Lénárd Vince ijedten kapta fel a fejét.

— Az istenért, mi a baj?

— Nem tudom. Talán orvost kellene hivatni.

S az orvos jött. Megvizsgáltá az asszonyt és kimondta a szentenciát:

— Vérkeringési zavarok. Oka az elhízás. Sósfürdőt kell használni.

Lénárd Vincének szörnyű fejtörést okozott ez az orvosi rendelés. Ezuttal hát az asszonynak rendszeresen ell kell járnia a sósfürdőbe. Ez lehetetlen. Ő naphosszat az irodában van. Egyedül pedig az asszony nem mehet fürdőbe. A cseléddel pedig nem kísértetheti el. A rossz asszonyok is a cselédjükkel kísértetik el magukat mindenhova. Valami megbízható ember kellene.

És eszébe jutott a bátyja.

A bátyja szerencsétlen, nyomorék ember volt. Puposnak, betegesnek született s ez a természeti fogyatékossága átokként nehezedett végig az egész életén. Irodai munkát végzett ő is, de sehol sem tartották sokáig. Lénárd Vincze gyakran segített rajta, de azóta, hogy megházasodott, minden önzése csak az asszonyt vette körül. Elhatározta, hogy a házhoz veszi a bátyját. Programot csinált. A bátyja mindig vele lesz az asszonynyal, elkísér a sósfürdőbe is, mulattatja, szórakoztatja.

Ha ezzel a szerencsétlen emberrel látják a feleségét, senki sem fog rosszat mondani, gondolni, de ő sem lehet rá féltékeny.

Es ugy is lett. Az asszony rendszeresen használhatta a kurát, hétköznapokon nyomorék sógora kísérte el, míg vasárnapokon, mikor a férj is szabad volt, az ura ment vele.

III.

A sósfürdő rendes látogatói között csakhamar feltűnt a pupos ember és a fiatal, elhízott, de szép asszony. Lénárd Vincéné minden áldott délután megjelent a sógorával s míg ő a kurát használta, a nyomorék ember a sósfürdő parkjában egy padon ülve türelmesen várt.

Lénárd Vincéné iránt a sósfürdő látogatói között nagy volt a részvét. Azt hitték, hogy a pupos ember a férje s mindenki élénken sajnálta a fiatal asszonyt, akit ilyen szánalmas férfi mellé láncolt a sors...

Az első vasárnap azonban, a mikor Lénárdné a férje karján jelent meg a fürdőparkban óriási volt a mebotránkozás, mindenki biztosra vette, hogy ez a szálas, csinos embes, akibe az asszony ugy belebukik, a titkos udvarlója.

A sósfürdő-kurát használó, elhízott, epés asszonyok, e miatt gyilkos pillantásokat vetettek Lénárdné felé és megvetően nézték végig a férfit.

Másnap aztán, hétköznap lévén, Lénárdné újra a sógorával jelent meg a für-

dőparkban. A kurát használó asszonyok ekkor már a szerencsétlen nyomorék embert nézték végig szívindító sajnálkozással, míg Lénárdnéra maguk között minden rosszat rámondtak.

Heteken át forrongott Lénárdné körül ez a gyűlölködő ellenségeskedés, amelyet azok a hetenként egyszer megismétlődő esetek, a mikor az asszonyt férje kísérte el a sósfürdőbe, csak még jobban szítottak.

Egyszer Lénárdné bent a fürdőben a fürdő egyik női alkalmazottjának véletlenül beszéd közben, megmondta a nevét. Az asszonyok azt nemsokára megtudták, s egy napon Lénárd Vince aláírastalan, női kézzel írott levelet kapott a melyben az ismeretlen levélíró megírta, hogy vigyázzon a férji becsületére, mert a sósfürdői látogatások alatt felesége megcsalja.

Lénárd Vince a levéllel először a bátyjának rontott. Háborogva és ordítva vonta felelősségre a miatt, hogy nem jól vigyáztott a feleségére.

— Összejátszottál vele. Mindketten megcsaltatok!

Toporzékolt örült fájdalmában és kikergette lakásából a nyomorék embert.

A feleségével pedig röviden végzett.

— Nem szabad bízni az asszonyokban. Ezt mondtam mindig és igazam volt. Megcsaltál: elváltunk.

És elváltak.

Pakots József.

kettőt leszedve, azon tölté ki nemtelen bossuját. A koresolya pályára vltte s ott darabokra vagdalta. Ugyan ekkor a koresolya-pályát is fejszékkel hasogatták össze. A táblákat leszedők már hurokra kerültek. De a koresolya-pálya megrongálását nem vállalják el.

— **Vadászok figyelmébe.** Kléc István hevesi lakos, ki mint kitűnő lövő ismeretes, ajánlja magát az érdekeltek becses figyelmébe, hogy mint biztos lövő, vadak lelővése céljából őt felfogadni szíveskedjenek. Ajánlja továbbá magát a vadász-sportot kedvelők figyelmébe, azon célból, hogy a puska-kezelés, valamint a biztos lövésre is bárkit, szerény díjazás mellett megtaníts. S kívánatra házakhoz is eljár.

CSARNOK

Strófak a szerelemről.

A faluban estély volt. Szerte-széjjel a tágas termekben pompázó ruhákba öltözött hölgyek feesegtek kipirult arcu urakkal, egy-egy kiesi zugban pálmák alatt, ahol megtört a csillárok fénye, szerelmes párok sugtak össze. Söhajajktól mámoros, izzó volt a levegő, oh de e söhajtasok nem voltak panaszosak.

E fényes sokadalomban mámortól, örömtől szerelemtől ketten voltak idegenek. Szőke volt a leány és kékszemű, a férfi barna volt és sápadt arcu. Idegenül, céltalan bolyongtak a szerelmes sokaságban és szívük megtelt — lopva, észrevétlen céltalan fájdalmas szerelemmel.

**

Egy elhagyott kiesi szalont talált a leány. Csábító félhomály ölelte át lágyan mikor belépett s ő leült a zongora elé. Keze a billentyűkre téved önkéntelenül s felhangzott a dal előbb halkán, majd biztosabban a néma bánat megkapó varázsszával:

Mindig örökké egymást keressük,
Egy ut marad mindig a mi utunk
Egymásra vágyunk mindig, szüntelen
S egymással még sem találkozunk...

Halkan, lágyan hangzott el az ismeretlen ének utolsó szava, mintha könybefuló söhajtas lett volna. A leány ott ült a zongoránál ölbetett kezekkel, aranyszőke haja kisugárzott a félhomályból és karesu alakjára csudálatos fényt vetett a lámpa halvány világát borító kristály...

**

A szomorú férfi meghallotta a dalt és mint az álomlátó, akit ellenállhatatlanul vonz magával a hold bűvös sugara, gyönyörrel telve ment az ének után.

Ő törte meg a esendet. Megszólt és esengő, mély hangon beszélni kezdett. Előbb meglepetten, majd megilletődve hallgatta a leány:

— Soká nagyon soká kerestelek. Utatlan utakon, ahol bánatos, szomorú mindenki, féktelen nyugalmak tanyáin ahol csak én voltam szomorú. És mert, hogy

nem találtalak vigasztalan homályba merült a lelkem és parázsszá omlott bennem az ifjuság lángja. De vártalak ma is és végre megtaláltalak. Tudom, hogy enyém vagy, mert értem lettél, amiként neked, érted lettem én. Nem kezdem ki vagy honnan jöttél, konyhóban volt-e bölesöd, vagy palotában... Eljöttem érted... Szeretlek! Szeretlek!

A rajongó szerelem e tüzes rapszodiája a férfi hangjának mély zengése visszhangra leltek a leány szívében is.

Szótlamul támaszkodott a zongorához és hamvas bársonyos arcán átderengett a lelke is.

De csak egy pillanatra. Kívülről hangok hallatszottak zagyva összevisszaságban:

— „Grófnő!... Angéla grófnő! komtesse!” S a távolból siető léptek közeledtek a szalon felé. A leány összereszt. Fehér arc mozdulatlan lett mint az alabastrom és kinyílt ajakát néhány szó hagyta el, halkan, hidegen, mint az életre kelt diszharmónia:

— Nem ismerem önt!

Azután emelt fővel, büszke méltósággal lépte át a küszöböt... A férfi lehajlott fejével, némán állott a szoba közepén. A zongorán néhány mély hur zöngött... A szalon sötét volt és barátságtalan.

Biró János.

Dunai villanydelejes kereszt vagy csillag R. B. 86967. sz. Gyógyít és felüdit jóállás mellett: **köszvény, reuma, asthma (nehéz lélegzés), álmatlanság, fűttség, nehéz halás, epilepsia, idegesség, étvágytalanság, sápkór, fogfájás, migrén, fejfájás, influenza,** valamint minden **idegbetegségnél.** Azon beteg, aki 86967. sz. készületet állal legkezebb 45 nap alatt meg nem gyógyul, azonnal visszatéríti a pénzt. Anélkül már semmi sem használ. Ott kerem az en készuleket megkérélni: megvételük céljából készülem biztos hatásáról.

A kis készület 4 kor. A nagy készület 6 kor.
Könnyebb és gyorsabb hatású, de a legkezebb hatású készület.

MÜLLER ALBERT 800

A Pesti Napló karácsonyi ajándéka

A Vörösmarty-Album

A Pesti Napló, amely eddigé az Ember tragédiáját, Arany János balladait, Zichy Mihály illusztrációival, Katona József Bánk bánját, a Himfy-Albumot, a Költők-Albumát, tavaly a remek kivitelű Zichy-Albumot, stb. adta olvasóinak a könyvpiacra általános feltűnést keltő kiállításban, az idén eddigi kiadványait felülmúló fényűző és pompával **aranyvászon kemény kötésben**

VÖRÖSMARTY-ALBUMOT

fogja olvasóinak karácsonyi ajándéku adni.

A **Vörösmarty-Album** a Zichy-Albumnál is díszesebb kiállításban nagy kvartálakban fog megjelenni. Magában foglalja a költő életrajzát. **Csongor és Tündét,** Vörösmartynek e kedves drámai költeményét a **Szózatot,** a **Vén cigányt,** **Szép Hunkát** és Vörösmartynek legkiválóbb költői alkotásait, kiváló művészek eredeti festményeivel és rajzaival. **20 műmellékletben** és számos szövegbe nyomott képpel és illusztrációval. A **Vörösmarty-Album** műmellékleteit a legjelesebb magyar festőművészek készítették. Mindannyijuk élén ott van **Székely Bertalan,** a legnagyobb magyar történelmi festő, aki a **Toldi** című költeményt illusztrálta. Kortársa és barátja **Madarász Viktor,** a **Salamon** című költeményhez készített festményt. A két nagy történelmi festőhöz a következő elsőrendű magyar művészek sorakoznak: **Bihari Sándor, Fényes Adolf, Ferenczy Karoly, Kéméndy Jenő, Kernstock Károly, Krenner (Tardos) V., Magyar Mannheimer Gusztáv, Nagy Sándor, Radoné Hirsch Nelli** Ezenkívül számos kisebb illusztráció díszíti majd a Vörösmarty-Albumot, amelyek egész sor kiváló magyar festő művészetét fogják a Vörösmarty-Album keretében bemutatni. A valóban remek kivitelű műlapoknak egy része gyönyörű színnyomású lesz, ami-

lyen eddig alig jelent meg magyar díszműben. A Vörösmarty-Albumot megszerezhetik mindazok akik a Pesti Naplóra

1. egyszerre egy egész évre előfizetnek,
2. akik **Félévre** fizetnek elő és kötelezettséget vállalnak, hogy egy további félévén át előfizetőink lesznek,
3. akik egy **negyedévre** fizetnek elő és további háromnegyed éven át való előfizetésre kötelezettséget vállalnak, azok a második évnegyedre szóló előfizetés beszüntetése után kapják meg a Vörösmarty-Albumot,
4. akik **havonta** fizetnek elő és egy egész évi előfizetésre kötelezettséget vállalnak, azok a hatodik havi előfizetés beküldése után fogják megkapni a Vörösmarty-Albumot.

Azon új előfizetőink, akik a Zichy Mihály albumot, az 1903. évre szóló előfizetés alapján, mint előlegezett ajándékot bírták, azok a Vörösmarty Mihály albumot csak úgy kapják meg, ha egy további egész évre előfizetnek, illetve ha jelen négy pontban felsorolt előfizetési feltételek egyikének eleget tesznek.

A Pesti Napló előfizetési ára: Egész évre 28 kor., fele évre 14 kor., negyed évre 7 kor., egy hóra 2 kor., 40 fillér. Előfizetni minden hó 1-től és 15-től lehet.

A „Pesti Napló” kiadóhivatala.

